

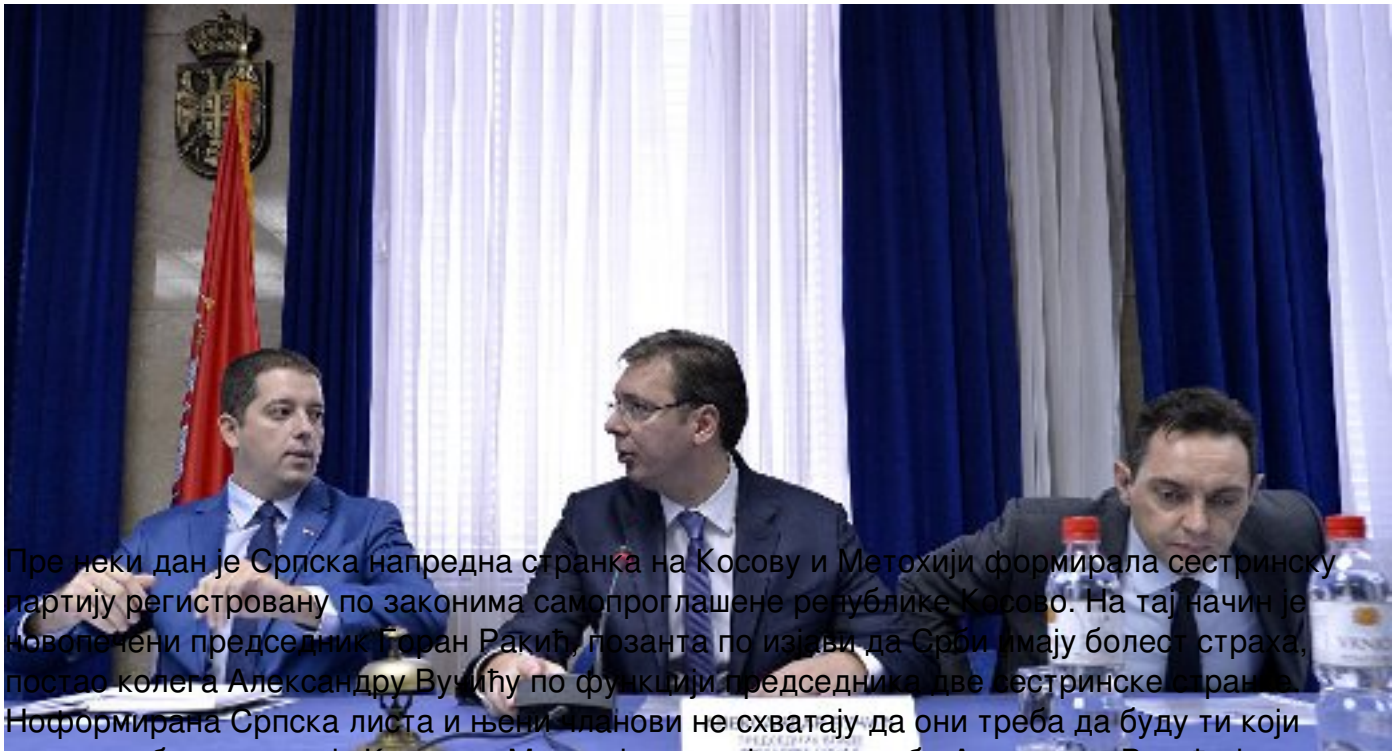
Од 1999. године до данашњег дана 747 насеља на Косову и Метохији је остало без Срба. На темељу једног таквог етничког чишћења ствара се још једна албанска држава на Балкану или боље рећи „Велика Алабнија“. Сигурно је да су сви Срби остали да живе на КиМ таква пардржава, геноцидна творевина никада се не би формирала.

Имовина више од 250.000 расељених Срба је по правилу узурпирана од стране Албанаца. Они су је све време користили и убирали плодове обрађујући туђу земљу. За све то време, словима и бројкама, ниједан од Срба није добио никакву ренту за сопствено земљиште од оних који су то земљиште користили. Чак напротив, гле цинизма, када се Срби појаве желећи или да сопствену земљу продају или да је они на други начин користе наилазе на препреку управо од Албанаца који су ту земљу обрађивали скоро пуне две деценије. Они им траже позамашну своту новца за наводно чување земље и та сума се креће између 15 и 20 хиљада евра, зависно од величине поседа. Над таквим драстичним кршењем људских права расељених Срба сви ћуте. И бројне невладине организације, како по јужној српској покрајини тако и на нивоу Републике Србије, као и Народна канцеларија за Косово и Метохију.

О овим проблемима тзв. Канцеларија за Косово и Метохију и њен директор Марко Ђурић мало брину. До ових појава директору није много ни стало јер он о историји Срба јужне српске покрајине мало тога зна. Дипломом са приватног универзитета истог оног на којем је и некадашњи председник Републике Томислав Николић магистрирао и чији је саветник и био, Марка Ђурића више красе сервилни дуготрајни аплаузи упућени Александру Вучићу него што га брину људска права Срба на Косову и Метохији. Канцеларија за КиМ је са својим директором заборавила да је у њеној надлежности и повратак интерно расељених Срба на Косово и Метохију јер она о томе најмање говори као да је на повратак Срба стављена тачка. Судбина чак и оних малобројних повратника, који су се вратили пре 2012. године, Канцеларију много не дотиче јер, не само када је у питању њихова безбедност него ни њихов материјални статус, је нешто што није у оквиру посла Канцеларије за КиМ. Канцеларија за КиМ се једино оглашава штурим и стерилним саопштењима када су ти Срби физички нападнути а Канцеларија изражава протест и жаљење не идући даље од тога.

Од времена оснивања Канцеларије за КиМ речима и бројкама ниједан једини Србин се није вратио на Косово и Метохију. Ако је тако, а јесте, поставља се питање и сврхе постојања такве Канцеларије. Канцеларија за Косово и Метохију има и своја одељења на Косову и Метохији у која Марко Ђурић не залази и која не показују никакву активност ни по којем питању.

Пре неки дан је Српска напредна странка на Косову и Метохији формирала сестринску партију регистровану по законима самопроглашене републике Косово. На тај начин је новопечени председник Горан Ракић позанта по изјави да Срби имају болест страха, постао колега Александру Вучићу по функцији председника две сестринске странке. Но формирана Српска листа и њени чланови не схватају да они треба да буду ти који сутра треба да предају Косово и Метохију служећи као алиби Александру Вучићу јер као он није хтео, али су Срби сами на Косову и Метохији тако одлучили.

Једна таква Српска или боље рећи шиптарска листа води активне преговоре са Рамушом Харадинајем за формирање сепаратистичке владе. Истим оним кога су до пре неки дан жестоко нападали и Александар Вучић, и Александар Вулин и Ивица Дачић, и ко све не из политичке врхушке Србије. Српска листа треба све то да полиже и да са Рамушом на челу формира владу тзв. републике Косово. Очито је да морал није јача страна Александра Вучића.

Све у свему, док Александар Вучић са Хашимом Тачијем гради аутопут Ниш-Драч треба га подсетити да тај пут пролази кроз највећи део насеља у којима су до `99. године живели Срби. Али географија, нарочито Косова и Метохије, није јача страна српског председника јер да јесте не би манастир Зочиште лоцирао у општини Србица, како је недавно изјавио на Хепи телевизији током разговора са Миломиром Марићем. Манастир

Девич који се налази у Србици и свети Јоаникије Девички само би се насмејали над
глупостима Александра Вучића.

(НСПМ)